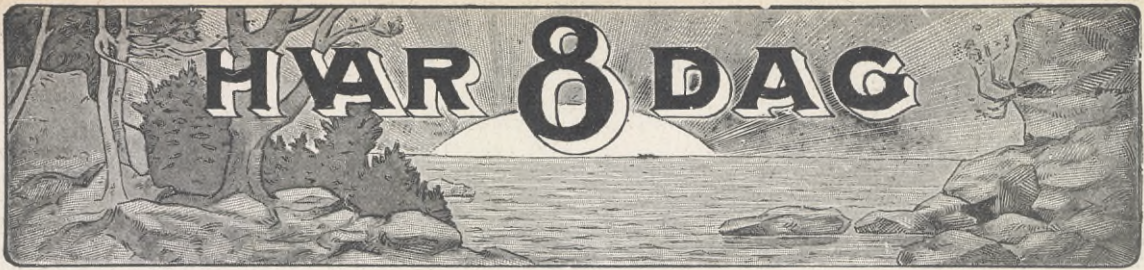

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

7DE ÅRG.

DEN 20 MAJ 1906.

N^Ö 34

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: L. M. Ericsson. — Konung Oscar i Honnet. — Geraldine Farrar. — Jenny Blicher-Clausen. — Rösträttsdebatterna i Riksdagen. — Studenternas rösträttsdemonstration. — Fullmäktige-sammanträde i Riksbanken. — San Francisco i ruiner. — Det gamla Riksbankshuset i Stockholm. — Handarbetets vänner utställning. — Svenska klubben i Hamburg. — Den blifvande Gustaf Adolfskyrkan i Hamburg. — Axel Andersson. — Christianstads nya teater. — Hundutställningarna i Stockholm och Göteborg. — Olympiska spelen. — Veckans portättgalleri. — Bild från Rom. — Svenskar på idrottstävlingar i Berlin. — Från "Barnens dag" i Köpenhamn.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

L. M. ERICSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Hvad stort sker, sker ofta tyst... En verkligt lifskraftig idé uppnår förr eller senare målet, utan att göra något väsen af sig på vägen. Och många af världens mest framstående personer ha lefvat och dött i det obemärkta, men deras verk ha segrat och blifvit till gagn och välsignelse för deras land och hela mänskligheten.

En af Sveriges mest framstående industrimän, en person som från början till slut genom egen begäfnings och energi själf grundmurat ett verk, mera storartadt, än de flesta, telefonteknikern *Lars Magnus Ericsson* är en sådan man, som arbetat i det tysta, i det att han själf ständigt afhållit sig från offentligheten. I närvarande stund är Aktiebolaget L. M. Ericsson & komp. en af Sveriges allra största, mest solida och på världsmarknaden mest kända affärer. Men f. d. chefen är allt fortfarande samme enkle och anspråklöse man, som han alltid varit. Han fyllde 60 år den 5 maj och kunde då, om han velat, ha blifvit föremål för en storartad hyllning. Men han frade sin sextioårsdag i Berlin, och några telegram var allt, som gaf uttryck åt hans vänners beundran och aktning.

Lars Magnus Ericsson är hemmansägareson, bördig från Värmland. Han arbetade först hos smeder i hembygden och sedan 1866-72 i Stockholm på Öller & komp:s verkstad för tillverkning af telegrafapparater och andra instrument. Med statsstipendium praktiserade han därpå tre år i Tyskland, Schweiz och Ryssland. 1876 inrättade E. i Stockholm en mindre verkstad för tillverkning af matematiska och fysikaliska instrument. Följande år, efter Graham Bells uppfinns af magnettelefonen, började E. tillverka telefoner och trumpetor till signalgivare. 1881 kan sägas vara ett genombrottsår för Ericssonska verkstaden, i det att då fullständiga telefonapparater med olika signalgifning började tillverkas. Fabriken måste allt mer utvidgas och flyttades upprepade gånger, tills den 1884 kom under eget tak i nr 5 Tulegatan. Arbetspersonalen var då ännu blott 55 man.

År 1891 måste emellertid fabriks huset tillbyggas, så att den fick fasad också åt Rådmanngatan, 1896—

98 byggdes det storartade fabrikskomplexet 15, 17 och 19 Tulegatan, en sevärighet af första rang. År 1902 hade personalen vuxit till 1,100 å 1,200 man. Nu består den af 1,400 man. Därtill kommer bolagets fabrik i Petersburg, startad 1897 och i närvarande stund sysselsättande 5 å 600 man. Äfven i Buffalo har bolaget en egen fabrik, igångsatt i förra månaden och byggd för 500 arbetare.

Ända till 1896 hade L. M. Ericsson varit personlig innehafvare af den storartade affären, men detta år ombildades denna till ett aktiebolag. E. skänkte då ett stort antal aktier till de äldsta medhjälparne bland tjänstemän, förmän och arbetare. Aktiekapitalet var till en början 1 mill. kr. Sedermera erhöles tre aktier för en, å 1,000 kr. I början af år 1901 inköptes aktiebolaget Telefonfabrikens verkstäder och betalades med 400 aktier i aktiebolaget L. M. Ericsson & komp., som sålunda i närvarande stund har ett aktiekapital af 3,400 aktier å 1,000 kr. Men i marknaden är deras värde åtta gånger så stort — detta omtaladt som ett bevis på den allmänna uppskattningen af företaget. År 1900 lämnade L. M. Ericsson, den genialiske konstruktören af många olika telefonapparater och den outtröttlige ledaren, sin plats som bolagets verkställande direktör. Han kvarstannade dock som ledamot af styrelsen och aktiv "arbetare" på fabriken till maj 1903. Numera bor han på sin egendom Alby i Fittja, där han bedrifver stort landbruk.

Omkring 70,000 telefonapparater tillverkas nu årligen vid Ericssonska verkstäderna i Stockholm. Hårtill kommer en vidlyftig fabrikation af allt, som hör till telefonstationer såsom växelbord m. m., af telegrafapparater, brandtelegrafer, mättningsinstrument, o. s. v. Det är lätt att förstå, att fabrikslokalerna, där denna omfattande och synnerligen kinkiga tillverkning äger rum — vid telefонтillverkningen förekomma hundratal olika smådelar och detaljer, som fordra de mest sinnrika verktygsmaskiner och den största noggrannhet — äro i sitt slag imponerande. H. S. D. är i tillfälle lämna en serie nytagna bilder från L. M. Ericssons & komp:s verkstäder, och de äro tydliga bevis

för betydelsen af L. M. Ericssons oförgätliga lifsgärning.

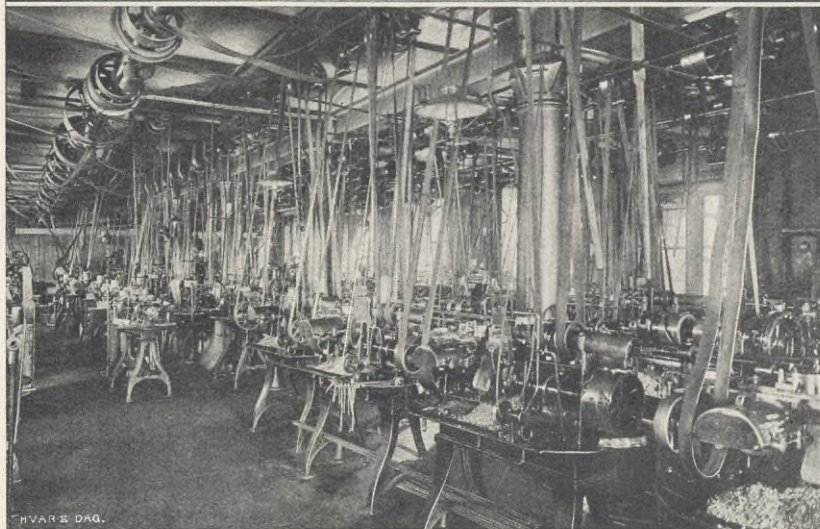
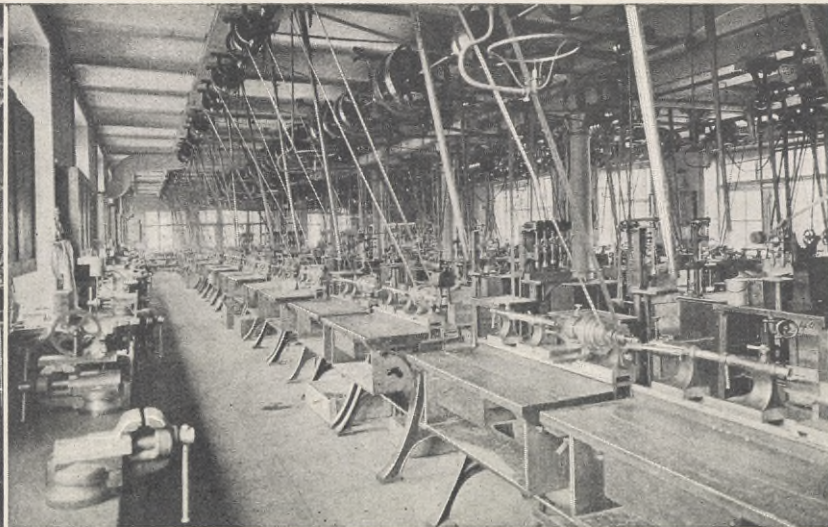
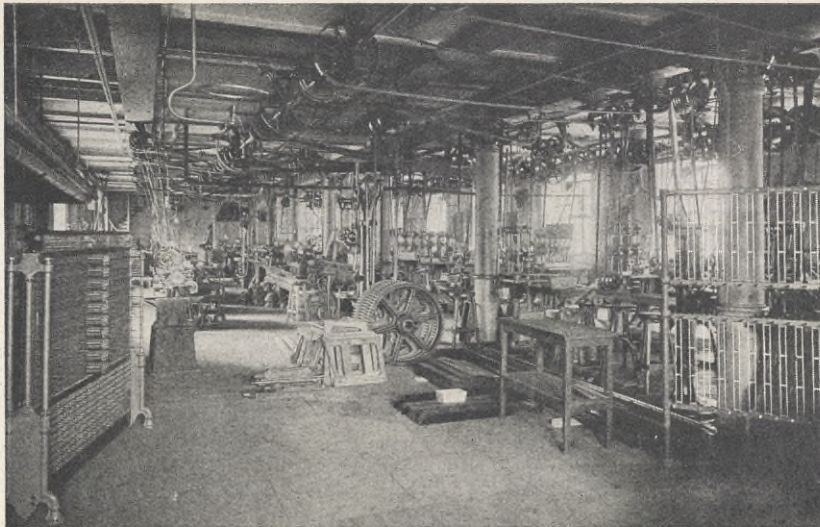
Af tillverkningen går den allra största delen af hela produktionen till utlandet, särskildt till England och dess kolonier. Men stora beställningar efftkueras äfven till främmande världsdelar, Asien, Australien o. s. v. Sverige torde utom Aktiebolaget L. M. Ericsson & komp. äga blott en dylik storartad exportaffär, nämligen Separator.

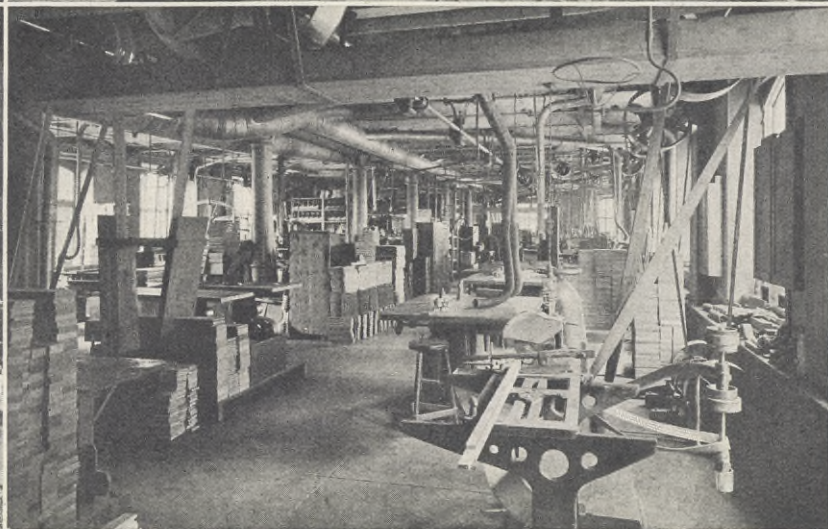
HVAR 8 DAGS fotograf i Stlm.

Kliché: Bengt Silfversparre.

AKTIEBOLAGET L. M. ERICSSON & KOMP. NYA VERKSTADSBYGGNAD.

HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

VERKTYGSAFDELNINGEN.
AUTOMATSVARFVERIET.

INTERIÖRER FRÅN L. M. ERIGSSON & KOMP:S VERKSTÄDER:

INSTRUMENTAFDELNINGEN.
MASKINSICKERIET.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre stam-Öbg.

KONUNG OSCAR I HONNEF.

HVAR 2 DAG.

Efter fotograf.

ANKOMSTEN DEN 10 MAJ.

Efter porträtt.

GERALDINE FARRAR,

den utmärkta unga sångerskan, bördig från Boston, som i år firat stora triumfer på operan i Monte Carlo, uppträder f. n. som gäst på K. teatern i Stockholm, där hon vid sitt uppträdande för två år sedan hade en storartad framgång. Bland nya partier, som den förtjusande artisten kommer att utföra denna gång, märkes Elisabeths i "Tannhäuser", och är H. S. D. i tillfälle visa en bild af miss Farrar i detta parti.

JENNY BLICHER-CLAUSEN.

*"Den vildene Fugl er en ensom Fugl,
og ingen kjender dens Sted,
den bygger sig aldrig Rede selv,
har ingen at følges med.*

*Men ser den en Rede staa tom for Dun
allt i den vildene Skov,
da plukker den Fjer af sit eget Bryst
til andre Fugles Behof."*

Det var en hög och vacker kvinnlig gestalt, som stod där framme vid estraden, enkelt och hjärtligt emottagande den stormande applåd, som mött henne vid hennes inträde i salen och som aldrig ville taga en ända. Hon hade älskvärdt tillmötesgått en begäran af den svenska afdelningen af fredsföreningen "Internationalis Concordia" att denna afton — fredagen den 4 maj — med recitation af några bland sina dikter medverka vid en soiré å Vetenskapsakademiens hörsal. Och nu står hon där framför en publik — ungdom kanske i lejonpart — öfver hvilken en varm, lyrisk fäststämning hvilat, en förväntansfull glädje, som verkar sann och äkta, därför att den är så frisk och ungdomlig. Det är denna "Sangbund" Jenny Blicher-Clausen älskar, och hon har ett vackert leende tillbaka åt alla dessa tindrade ögon, som mött henne. Så kastar hon det fint byggda hufvudet med "det kröllede, sorte Haar" bakåt, de mörka, sällsamt vemodiga ögonen söka en hvilopunkt i fjärran, och så börjar hon, enkelt och utan stora gester men med en af rörelse lätt vibrerande stämma att berätta om Nehls Holte, den stackars frigifne straffängeln, som träffas af det än svårare "efterstraffet", samhällets hårda tillbakavisande af alla försök att återvinna dess förtroende, om Caroline Matilde, den olyckliga danska drottningen, som länge satt inspärrad på Kronborgs

(Forts. å sid. 550).

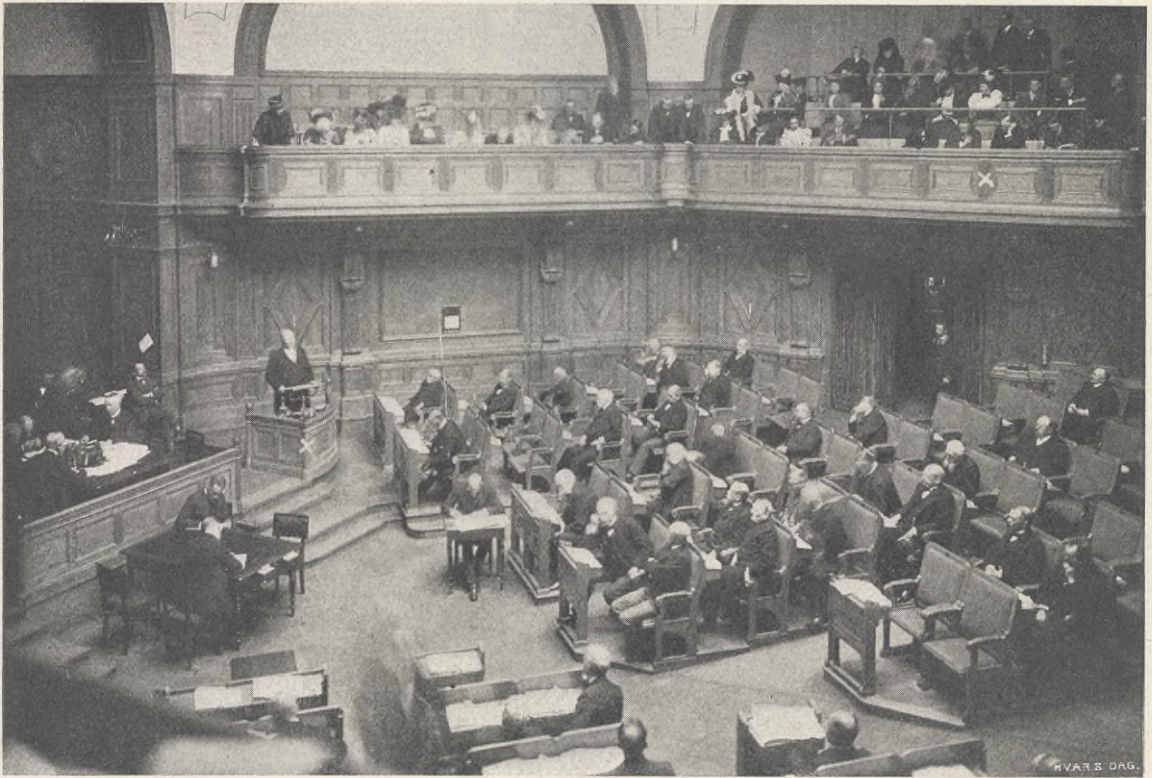

Efter porträtt.

F. A. H. Bengt Skulptör

JENNY BLICHER-CLAUSEN.

RÖSTRÄTTSDEBATTERNA I RIKSDAGEN.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthlm.—Olo.

FÖRSTA KAMMAREN: Lektor Nyström (X) talar. Å läktaren (X) prinsarne Gustaf Adolf, Carl och Eugen.

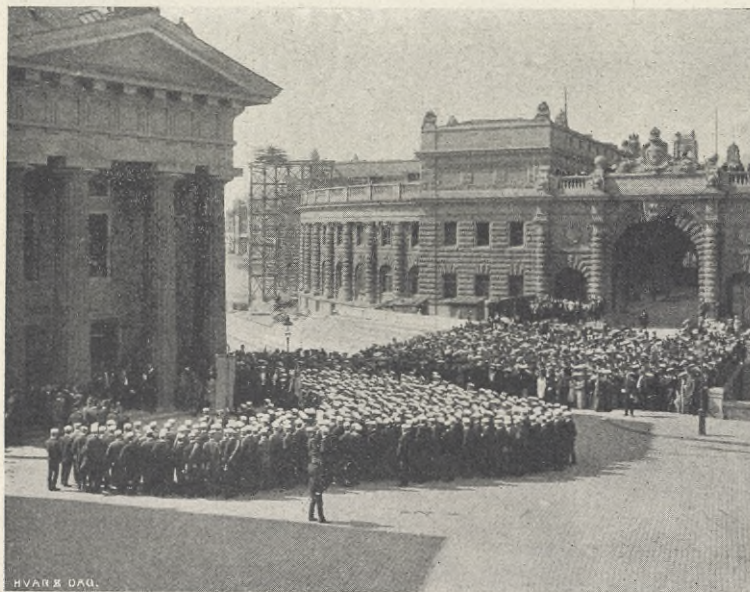
HVAR 8 DAGS.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthlm.—Olo.

ANDRA KAMMAREN: Häradshövding Kronlund (X) talar.

STUDENTERNAS RÖSTRÄTTSDEMONSTRATION.

HVAR 8 DAGS fotografier & stilm.

STUDENTER FRÅN STOCKHOLM, GÖTEBORG OCH LUND UPPVAKTA STATSMINISTERN FRAMFÖR KANSLIHUSET I STOCKHOLM.

Kritik: Bengt Sjöforsvarre

Söndag.

Stockholm låg och badade i solsken, det var söndag och allt var blankare och ljusare än om vardagen. Våren var redan långt hunnen, det var grönt och glädt i parkerna, den ena ångbåten efter den andra gled sakta ut mot skärgården. Men just vid Nationalmuseum var det ovanligt mycket lif och människor; där samlades just som solen stod högst och glänste öfver strömmen, stora skaror af studenter från Lund, Stockholm och Göteborg. Efter en rundlig tid satte sig det långa tåget i rörelse, och som en enda vit böljande ström drog det fram förbi Kungsträdgården och öfver Norrbro fram till Kanslihuset. Här bildades ring kring trappan. På vederbörligt afstånd stod folkmassan hufvud vid hufvud ända uppför Lejonbacken, ända upp på taken och ur kansliets och riksdagshusets fönster tittade människor i klungor.

Studentkören sjöng så "Vårt land". Det var en ovanligt vacker kör med höga, skällfvande tenorstämmor. Fil. lic. S. Wallengren, deputationens ordförande, trädde fram på trappan, där utom statsministern en rad statsråd bidade talet. Herr Wallengren betonade framför allt studentens ändrade ställning nu och förr. Att han inte längre vore det akademiska fåret som be- tade fredligt på universitetets gräsvallar med förbud att tala politik, utan att han tvärtom drejs af en stark lust att yttra sig just i politik och öfver hufvud i detta samtidens viktiga spörsmål som kräfte i hög grad hans unga vilja, hur många de än voro som ansågo studenten-politikern som en såpbubbla.

Statsministern svarade med ett anförande, som framfördes sällsynt värdigt och med en imponerande stämma. som hörs vida omkring. Kanske är statsministern aldrig så lycklig i att träffa den rätta tonen, som då han talar till en krets studenter. Han talade om den rättvisans fana, som var rösträttsreformens symbol, kring hvilken vi studenter nu fylkade oss. Och han tackade med en af rörelse fylld stämma för den mäktiga hjälp denna hyllning från tre studentkörer vore för honom, då nu inom 24 timmar den stora kampen med mäktiga motståndare skulle börja därborta. — Sängen avslutade hyllningen och applåderna rullade som en åska från gata till gata, från fönster till fönster uppför Lejonbacken och öfver det hela lyste vårhimlen, det var en ovanligt stämning och ett minne som kommer att lefva. — Kollationen på Grand Hôtel var kanske ej präglad af någon särskild stämning, men dels voro gästerna trötta och framförallt var anledningen till denna ovanliga studentdemonstration egentligen alls ej glädjande,

men väl synnerligen allvarlig. Ty för de mera intresserade bland oss var det ingen hemlighet, att rösträttsreformen skulle falla dagen därpå.

Måndag.

I dag erbjuder storstaden intet ovanligt. Det dagliga arbetet rusar framåt öfver alla gator och torg. Blott en rätt stor kö utanför riksdagen erinrar om att något är på färde. Jag kommer in i huset med de många trapporna och de breda korridorerna och upp på en läktare, där hela den förnäma salen som snart fylles, kan öfverskådas. Då och då lyftes ett af de gröna sammetsförhängena och in kommer en ny ledamot, ett statsråd, eller en betjänt, som snabbt banar sig väg med en packe bref till riksdagsmännen.

Debatten inledes af hr Callerholm som talar för regeringsförslaget, ehuru ej alltför värtaligt. Samlingspartiet instämde. Hr Elowson efterträder honom på talarstolen. Han har ett synnerligen långt uttalande. Han talar så långt därför att det är sjäfförsvar. Det är idel matematik med siffror från utlandets val, som tydligen inte intressera kammaren. Det gäller ju inte bara siffror utan också en lifsfråga. Den förste, som väcker full uppmärksamhet, är hr Branting, som talar högt och klart och säger sig vilja rösta på regeringsförslaget fast han utslutande betraktar detsamma som en afbetalning — huru länge det sade han inte. Hans ord upprepas längre fram — hr Branting är tydligen en makt i kammaren. Hr Hermelins långa afslagsyrkan stämde mig icke sympatisk och t. o. m. från sin egen värmlandsbänk syntes han mig längre fram få en stark reservation. Ett märkligt folkligt, handfast yttrande kom från hr Jansson i Djursåtra, som talade kammarens majoritet varm för majoritetsval. Hr Axén talade om religion och politik utan att vinna gehör. Däremot väckte hr Wickström en viss slags munterhet.

Det starkaste anförandet från proportionalistiskt håll kom från hr Peterson, i Påboda. Som helhet var förmiddagsdebatten tämligen matt, man hade den känslan att partierna redan sagt sina bästa saker vid olika tillfällen. Vid 4-tiden hade det voterats i Första kammaren. Regeringsförslaget hade samlat — 18 röster. Debatten där lär ha varit mera gifvande. Det väntas att 125—130 röster skola afgifvas i natt för regeringen. Däremot lär det ej bli riksdagsupplösning nu. Man har nu således endast att hoppas att nästa riksdag skall bringa frågans lösning åtminstone ett steg närmare, sedan kammarens majoritet uttalat sig för regeringsförslaget.

C. D. M.

FULLMÄKTIGE-SAMMANTRÄDE I RIKSBANKEN

— 543 —

HVAR 8 DAG

UNDER ORDFÖRANDESKAP AF F. STATSRÅDET P. EHRENHEIM.

Vid bordets högra sida, från ordföranden räknadt, sitta: herrar *H. R. Törneblad*, vice ordf. och Andre deputerad; *S. G. von Friesen*; *R. Almström*; vid vänstra bordsidan, från ordföranden: herrar frih. *B. R. J. Langenskiöld*, Förste deputerad; *O. Jonsson*; *C. A. Weber*, vikar. deputerad. — Efter fotografi tagen i dessa dagar af *H. 8. D:s* Stockholmsfotograf.

SAN FRANCISCO I RUINER.

Vi meddela här en serie bilder från den af jordbäfvning och eld härjade staden. De äro reproducerade efter *fotografier*, och gifva en bättre föreställning om olyckans omfattning än aldrig så utförliga skildringar i ord kunna lämna.

1. EN BILD TAGEN PÅ MARKET STREET EN AF DE FÖRSTA DAGARNE DÅ HVAR OCH EN FICK HÄMTA EN BRÖDKAKA PER DAG.
2. AFFÄRSKVARTERET I LÅGOR. Man igenkänner den höga Call-building och Palace Hotel vid Market Street.
3. DEN S. K. »DOWNTOWN» BRINNER.
4. MÅLTID I DET FRIA.
5. STENLÄGGNINGENS UTSEENDE FRAMFÖR POSTHUSET EFTER JORDBÄFNINGEN.
6. DET DYRBARA, STORARTADE STADSHUSET EFTER KATASTROFEN.
7. KVINNOR MED SINA ENDA ÅTERSTÅENDE TILLHÖRIGHETER.
8. FRAMFÖR MJÖLKFÖRSÄLJNINGEN I GOLDEN GATE PARK.

EFTER FOTOGRAFIER.

Kliché: Kem. A-B. Bengt Sjöförsparre Stålm—Gbg

DEL AF MARKET STREET.

TYPISK GATUVY.

S. PACIFIC JÄRNVÄGSSTATIONEN.

Det gamla Riksbankshuset i Stockholm i närheten af Skeppsbron kommer om någon tid att öfvergifvas, i det att det nya Riksbankshuset på Helgeandsholmen sent omsider skall tagas i besittning.

Riksbankens styrelse utgöres, som bekant, af fullmäktige, utsedde för 3 år, en, ordf., af konungen, sex af riksdagen, af hvilka senare två hvar år afgå. Den af konungen utsedde riksbanksfullmäktige f. statsrådet v. Ehrenheim har nu dragit sig tillbaka från sin post. H. 8. D. är i tillfälle lämna en bild af fullmäktige, samlade i det gamla riksbankshuset.

H. 8. D. STOCKHOLMSPOTOGRAAF.

DET GAMLA RIKSBANKSHUSET I STOCKHOLM.

Klisché: Bengt Sjöström.

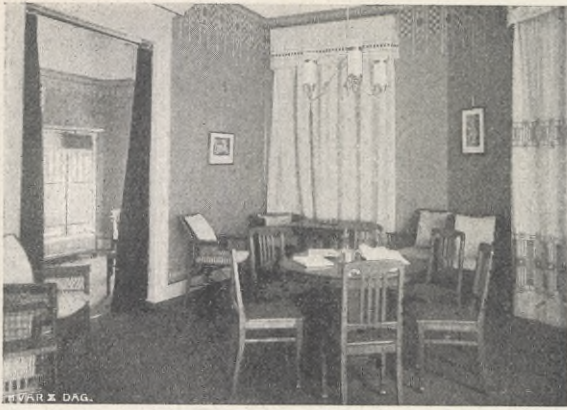

H. 8. D. STOCKHOLMSPOTOGRAAF.

HANDARBETETS VÄNNERS UTSTÄLLNING.

Klisché: Bengt Sjöström.

Handarbetets vänner, den kända föreningen i Stockholm, har på grund af husets förestående ombyggnad flyttats från Brunkebergstorg till 5 Birger Jarlsgatan. En vårutställning har nu varit anordnad därstädes och har det förnämsta föremålet härpå bestått i en af Gunnar Hallström komponerad gobeläng, Ygdrasil. Kring lifsträdets stam flyter världshafvet, grenarne upp bära jorden och högst uppe öfver regnbågen ligger Valhalla. Bland öfriga kompositioner märkas flera af fröken O. Adelborg, däribland en matta, framställande fröken A:s trädgård i Dalarne med dess omgifningar.

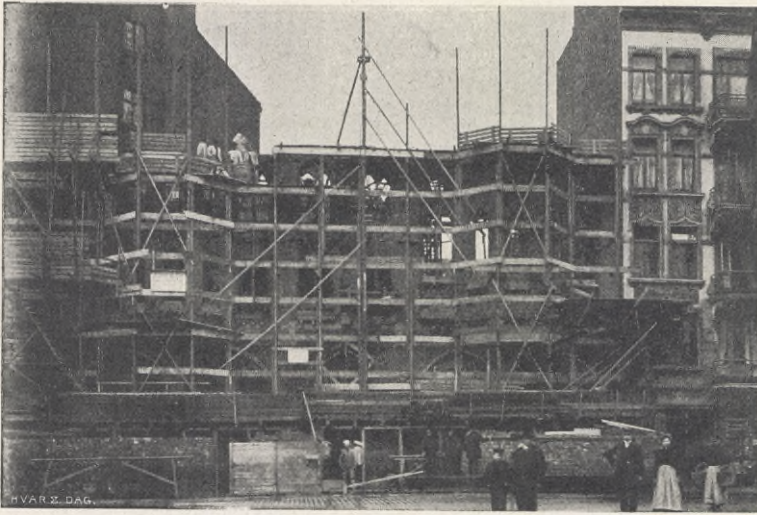

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-H. Bengt Sjöforsparre Stålm.—Gbg.

INTERIÖRER FRÅN SVENSKA KLUBBEN I HAMBURG.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

DEN BLIFVANDE GUSTAF ADOLFS-KYRKAN I HAMBURG.

AXEL ANDERSSON.

Till kommissarie för Industri-, Slöjd- o. Konstutställningen i Lund 1907 har hr *Axel Andersson* blifvit utsedd. Initiativet till utställningen togs af Fabriks o. Handverksföreningen i Lund hvars ordförande är hr A.

Vi skulle önskat kunna ägna ett större utrymme åt våra bilder från Hamburg här ovan. *Gustaf Adolfskyrkan* är afsedd för svenska sjömansmissionen där och skall rymma både kyrka och sjömanshem. — Om *Svenska klubben* nämnde vi i senaste häftet några ord till porträtten af dess ordförande och vice ordförande o. visa nu interiörer från det trefna hemmet för unga landsmän. Båda dessa skilda institutioner, Sjömanshemmet och Svenska klubben äro i hög grad förtjänta af uppmärksamhet och uppmuntran från hemlandet.

HVAR 8 DAG.

Foto. Rylander, Christianstad

CHRISTIANSTADS NYA TEATER.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

HUNDUTSTÄLLNINGARNE I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG.

H. S. Da STOCKHOLMSFOTOGRAF

1

2

Nöck: Kenn. A.-B. Benjt Sjöfversparre Sthlm—Gbg

3

FOXTERRIERUTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM: 1. "Lizzie", ägare dr Engelbrekt, Gefle, Sv. foxterrierklubbens segrarepokal; 2. "DAGA", äg. frih. Fr. Ugglas, Sv. foxterrierklubbens uppfödarepokal; 3. "Sir Francis", äg. dir. Håkanson, Borås, hederspris.

H. S. Da fotografier

Nöck: Benjt Sjöfversparre.

HUNDUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG: NÅGRA FÖRSTAPRISTAGARE.

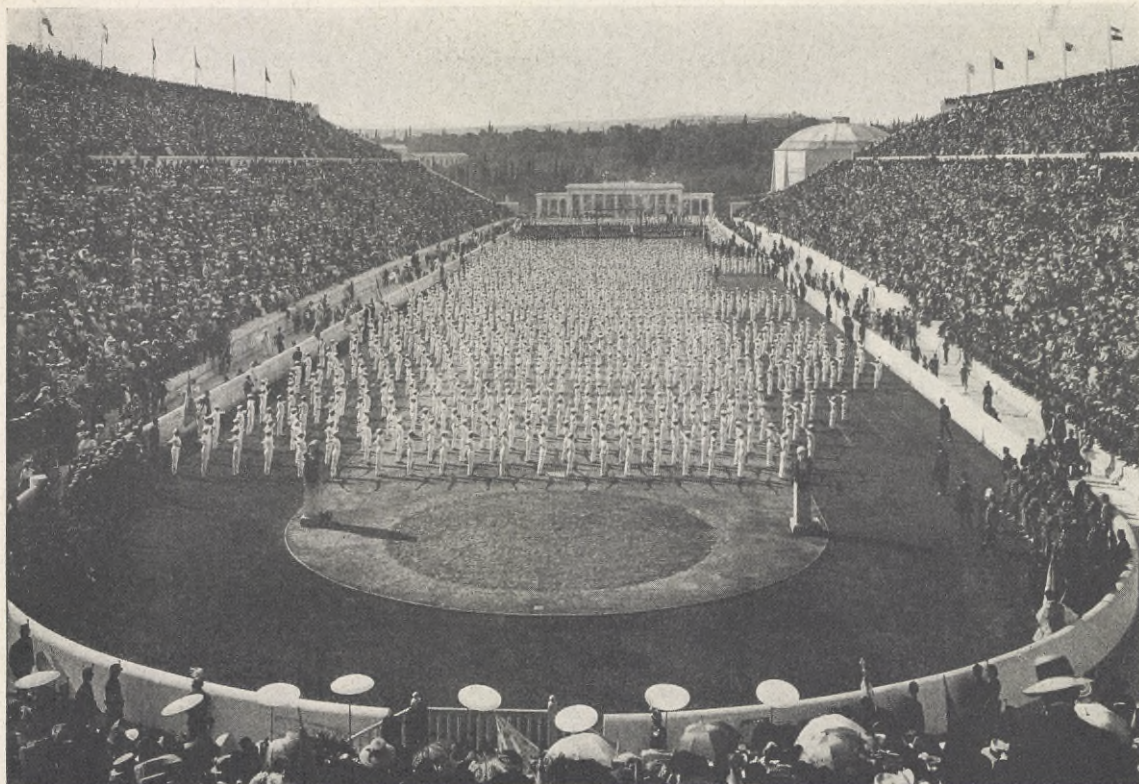
1. "Nora af Lana", St Bernhard, äg. herr D. Worth, Göteborg; 2. "Heather Fly", Gord. setter, äg. löjtnant J. Hansen, Hong, hederspris; 3. "Flying Tip", Gord. setter, äg. dr K. Schiller, Falköping, hederspris; 4. "Fia Lippola", Irl. setter, äg. Kennel Lippola, Löfsund, hederspris; 5. "Hexe Corona", tax, äg. jägm. J. Lindner, Gbg, hederspris; 6. "Solbackens Diva", Foxterr., äg. löjtn. Rosengren, Gbg; 7. "Sessan af Visborg", terr., äg. löjtn. Rosengren, Gbg, hederspris; 8. "Bob of Birmingham", bulldogg, äg. herr J. E. Hartvig, Gbg; 9. "Prince Charming", eng. setter, äg. konsul Lyon, Gbg, hederspris; 10. "Svarta Sara", vindthund, äg. fröken E. Hay, Jönköping, hederspris.

TEXT- OCH ILLUSTRATIONS BIDRAG mot-
tagas gärna samt honoreras i fall de an-
vändas.

REDAKTIONEN förbehåller sig fullständig fri-
het att icke införa annat än hvad den själf
finner lämpligt och af intresse.

ÅTERGIFVANDET AF PORTRÄTT ELLER FO-
TOGRAFIER — af hvad slag som helst — i
HVAR 8 DAG (utom annonsafdelningen) med-
för ingen som helst kostnad för insändare.

OLYMPISKA SPELEN.

Efter fotografi.

Kildö: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparne Sthlm—Og

GYMNASTIKUPPVISNING AF GREKISKA SKOLOR.
MARATHONLÖPNINGENS SEGRARE, SHERRING, NÄR STADION, mött af prins Georg.
FRÅN SIMTÄFLINGARNE.

E. A. A. von BAUMGARTEN.

70 år fyllde den 16 april kyrkoherden Ehrenfried von Baumgarten. Stud.-ex. 56, prästvigd 59, fil. dr. 63, skvadronpredikant vid Lifgardet till häst 67, kyrkoherde i Balingsta, Uppsala slutt sedan 78.

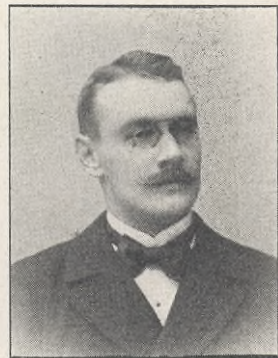
P. A. ZETHRÆUS.

Bankdirektör Per August Zethræus fyllde den 9 maj 60 år. 78—04 verkst. direktör för dåvarande A.-B. Göteborgs Köpmansbank och led. i styrelsen; sedan 04 verkställande direktör för Skånes Enskilda banks afdelningskontor i Göteborg och ledamot i styrelsen.

E. MELANDER.

Översten vid generalstaben Emil Melander, fyllde den 18 maj 50 år. Stud.-ex. 75, underlöjtnant vid Vermlands fältjägarkår 76, löjtnant vid generalstaben 85, öfverste därst. 03. Afdelningschef vid topografiska afdelningen och chef för rikets allmänna kartverk.

N. F. STJERNBERG.

K. Mt. har stadfäst Stockholms högskolas kallelse utan ansökan för docenten i juridisk encyklopedi och straf/r. vid univ. i Uppsala jur. drn o. fil. kand. N. F. Stjernberg att fr. o. m. den 1 sept. 1906 vara prof. i straffrätt o. jur. encyklopedi med internationell privaträtt vid högskolan.

S. ADAMSON.

Hamnfogden Sven Adamson i Göteborg fyllde den 14 maj 70 år och afgick samtidigt från sin 25-åriga befattning som hamnfogde i Göteborg. A. är sedan flera år hedersled. af Göteborgs Fartygsbefälhavarereförening, bland hvars stiftare han är, samt af Handelsflottans ångfartygsbefälhavarersällskap.

E. FJELLMAN.

65 år fyllde den 6 maj förste landtmät. i Örebro län, Ernst Fjellman. Stud.-ex. 63, landmätarelev. 64, landmätarenskulant 67, v. kommissionslandtm. i Värmlands län 74, kommissionslandtm. 79, förste landtmätare i Örebro län 97. Ordf. i Mälareprovinsernas Landtmäteriförening. Stadfullm. i Örebro.

E. TH. KASTMAN.

50 år fyllde den 9 maj postkontrollören och afdelningsföreståndaren vid Malmö postkontor Ernst Theodor Kastman. E. o. postexp. 74, postexp. 84, kontrollör i Malmö 97. Föreståndare för elevundervisningen vid postelevkurs i Malmö 94—06. Ordf. i Malmö sektion af Posttjänstemännens förening.

O. NORDENSTRAHL.

Till förste ing och chef vid Sthlms stads vattenl.-verk har utn. t. f. förste ing vid verket, kapt. O. Nordenstrahl, f. 64. Stud.-ex. 85, ex. fr. Tekn. högsk. 89, militärkurs i intr. i V. o. V.-byggnadsk. 92, anst. vid olika ing.-arb., bl. a. som arb. chef. Ing. v. Sthlms vattenv. 95, t. f. chef 05. Löjtn. i V. o. V.-byggn.-k. 95, kapt. 06.

(Forts. fr. sid. 540).

slott, och så till slut om Sille — Amagemor, som byggt sin lycka på en "lifslögn" — den, att hennes Per icke var den hon trodde utan — en lat stackare. I sin innerliga tro på lifvet, trots alla dess mörka, fula sidor, i sin rika sympatiska kärlek till allt, som här nere lefver och röres, har hon för dessa samhällets olycksbarn — för de minsta och fattigaste — milda, varma, vackra ord, som man sedan aldrig glömmmer.

"Jeg har ikke Roser, jeg har kun Bund af bløde, dirrende Streng."

Själff har hon djupt träffats af sorgen och lidandet, då döden två gånger träd öfver hemmets tröskel och fråntagit henne först hennes "lille kröllede Dreng" och så det käraste hon ägde, hennes man, den ädle, sympatiska pastor Henrik Clausen.

Ur detta bittra lidande har dock Jenny Blicher-Clausen höjt sig, lutrad och stärkt, och den stora, äkta hjärtesorgen har gjort henne till denna stora, äkta konstnär, hon ovillkorligen är. Hon är kvinna och lyriken i den vackraste förening med en hjärtats och fantasiens rikedom, en af ytlig sentimentalitet

obefläckad innerlighet och en sublimt skapande kraft, som måste tjusa hvar och en, som har sinne och öra för lyrik.

Men det är ock märkligt att i denna stora, lyriska begåfning finna ett så starkt spekulativt element, som kanske skarpest bryter fram i de båda dikterverken "En Bryllupsrejse" och "Den sidste Hauge". Och häri ha vi nog att finna orsaken till att hon — liksom förut Kirkegaard och Ibsen stått med oss svenskar i långt innerligare andlig förening än med sina egna landsmän. Hos dem alla tre ha vi funnit den för vår natur egendomliga, obeskrifliga åtrån efter en det andliga lifvets mystik, en kärlek till undrande och spörjande i det oändliga, som aldrig vill låta sig nöja med klara, avslutade lösningar och dogmatiskt regel-tväng. Denna den andliga samhörighetens medkänsla har kommit oss svenskar att tillägna oss dessa diktare med en för vår svenska söndagsstämning sär egen, jag skulle nästan vilja säga religiösa vördnad och entusiasm.

Ibsen har själf mer än en gång uttalat sin varma sympati för denna sin lärjunge — redan ett af hennes

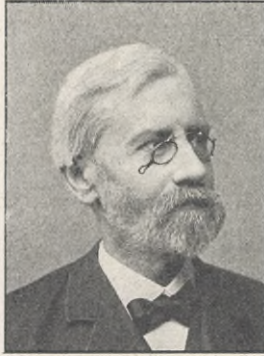

PORTRÄTTGALLERI

J. E. BÄCKLIN. †

Den 5 maj afled i Stockholm f. d. rådmannen Johan Eric Bäcklin, 85 år gammal. 69—85 rådmän i Nyköping, kommunalordf., landstingsman 59—60, 62—63 ledamot af borgareståndet och bevillningsutskottet i Riksdagen, sedermera af Riksd. A. K. för Nyköping, Torshälla, Marielund och Trosa.

R. W. LÖNNERBERG. †

Den 8 maj afled i Sthlm f. adjunkten vid Nya Elementarskolan Robert Wilhelm Lönnerberg, 71 år gammal. Student 53, jur. fil.-ex. 57, fil. kand.-ex. 63. Adjunkt i franska och engelska vid Nya Elementarskolan 64—88. Särskildt känd för sitt sällsynt vackra franska uttal.

J. A. ALMBLAD. †

Revisor i generalpoststyrelsen Johan August Almblad afled i Stockholm den 5 maj. Född 48, stud.-ex. 71, e. o. kanslist i generalpoststyrelsen 75, notarie 78, registrator 84, revisor 99.

L. VIRGIN †.

Handlanden och konsuln Lars Virgin i Helsingborg afled den 28 april, 54 år gammal. Ledamot af stadsfullmäktige sedan 94, af brandstyrelsen, ordförande i fattigvårdsstyrelsen, ledamot af styrelsen för Helsingborgs arbetarestugor.

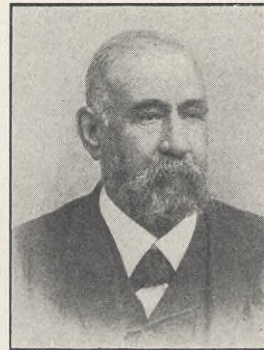
J. O. A. KROOK. †

Den 2 maj afled i Karlskrona bokhandlaren Johan Oscar Ansgarius Krook, 75 år gammal. F. d. ledamot af stadsfullmäktige och drätselkammaren därstädes.

G. V. SANDBERG. †

Kontr.-prosten o. kyrkoh. i Norrk. Göte Valfrid Sandberg afled d. 5 maj, 69 år gammal. Stud.-ex. 57, prästv 60, lär. v. Jönk. lärov. 66—76, rekt. v. Jöuk. elem. sk. f. flickor 68—76, reg.-pastor 70, kyrkoh. i Adelöf 76, i Säby 86, i Norrköp. sedan 90, kontr.-prost 04. Fo. skoleinsp. 82—90, led. af stadsfullm. m. m.

A. BRANTENBERG. †

Den 5 maj afled i Göteborg, sjökaptenen August Brantenberg, 69 år gammal. Under 24 år befälhavare å såväl segel- som ångfartyg, var B. en af Sveriges mest erfarne sjökapten.

C. N. PAHL. †

Lektorn vid högre allm. lärov. i Umeå, Carl Niklas Pahl, afled d. 4 maj. Född 43, stud.-ex. 63, fil. dr. 75. Lektor i kemi och fysik vid högre allm. lärov. i Umeå sedan 79, landbrukskemist i Västerbottens län sedan 80. Från trycket utg. en del vetenskapliga arbeten. Ordf. i länets djurskyddsörening.

tidigaste arbeten, ofvannämnda "En Bryllupsrejse", förfäddade henne en varm tacksamhetsskrivelse från den norske diktaren. Så tillägnar hon sin "store gåtfulle" mästare sitt till julen 1903 utkommande diktverk "Den sidste Hauge" med dessa fint och vackert skrifna rader:

"Den, som fanget har i Ord
Millioner Sjæles Tanker —
Den, som aldrig kaster Anker,
men bestendigt mejsler, banker,
søger Skatte under Jord —
i sitt Bergmansliv saa ensom,
i sin ensomhed saa stor —

Digteren

Dr HENRIK IBSEN' tilegnet"

I dessa rader har fru Blicher-Clausen äfven gifvit den bästa teckningen af de drag, hvilka äro för hennes och hennes tvenne stora mästars skaldskap lika och gemensamma. Alla tre hafva de stått ensamma, utanför den "travle Flok, som haster forbi", höjda öfver

allt parti- och koteriväsende, och i denna deras ensamhet är det de alltid synts oss så storslagna.

Det är märkligt att i vår tid se de dragen öfver en kvinnas diktarpersonlighet — man vill gärna tänka sig den stora stillheten "paa de høje Tinder, hvor Tavshedsfloderne bruse, hvor Stormen lægges i Baand, hvor Fuglesang aldrig lyder" såsom något, inför hvilken den kvinliga lyrikern skulle känna en alltför stark öfverväldigande, lamsläende bäfvan.

Men det tjuisar och drager oss med sig, dessa dikter, med en mystik, som är den stora, äkta konstens som sammanhör med konstens eget begrepp. Och dock måste det, trots detta mystiska ljusdunkel, frappera hvar och en hvilken fast, gestaltbildande kraft författarinnan äger.

Hennes hjältar blifva aldrig de i vår moderna litteratur så vanliga blodlösa halfgudarna, hvilka vi aldrig hafva råkat och aldrig personligen känna, om vi än stundom måste medgifva, att gestalter, så helstöpta till karaktär och själskrafter som en "Farmor Heine", en "Farbror Frans" och en "Fru Hauge", dock närma sig det öfvermänniska och tyvärr i vår tid åtminstone

måste uppsökas med ljus och lycka. När man lägger någon af Jenny Blicher-Clausens böcker ifrån sig har någon sagt, erfar man nästan alltid samma känsla — förmimelsen af att man en tid lefvt och umgåtts med ädla, storlagna naturer, hvilka genom sin upphöjda personlighet gifvit oss styrka och kraft till ett högre andligt lif.

I nedanstående verserader af hennes hand uppenbarar sig just, hvad som utgör den ideella enhetligheten i det djupa logiska sambandet mellan alla fru Blicher-Clausens verk, en enhet i mångfalden som — äfven den — gör hennes skaldskap så mycket med Ibsens öfverensstämmande. Hon står alltjämt på denna sin upphöjda plats vid valets stora korsväg och utpekar den väg, vi *måste* gå, om vi skola nå den lycka, som är den enda verkliga, den, att likt den store Mästaren vara höjda öfver världen och världens lidande, kamp och sorg.

”Det drager förbi,
det store, färende.
Tog af Slægter — —
Vægter! Vægter!
rejs dig og blæs!
Vildsomme farer
de tætte Skarer —
var dem for Grundene
medens de farer!
Lær dem at öve
Kærlighed, Kærlighed
til de levende!
Naar de er døde,
strækker et helt langt
Liv ikke til
for at böde —!”

Ejnar B—s.

I sista ögonblicket anlände nedanstående, bilder från svenska uppvisningarne i Berlin, på hemresan, där svenskarnes skuro nya lagrar och befäste sitt i Athen vunna anseende att vara bland världens främsta idrottsmän.

Efter fotografier.

HELLSTRÖM.

Klubb: Heltigt Nilfvernarne.
SVENSKARNE ANKOMMA TILL TÄFLINGSPLATSEN.

Efter fotografi. Ankomst i Köpenhamn.

En meddelare skriver:

Det nya romerska väldet, d. v. s. konungariket Italien nar i dagarne sett en af sina grundvalar ryckas bort. Romuli fostermoder, den heliga varginnan har aflidit, till ett varsel i onda tider. I en magnifik järnbur på vänstra sidan af trappan som från S:ta Cæli-piazzan leder upp till Capitolium hade hon sin boning och de flesta Rombesökare ha nog ägnat ett ögonblick åt att betrakta henne där hon dāsade i solskenet. Det egendomliga förhållande att bilden visar *två* exemplar af släktet Lupus, torde finna sin enkla förklaring däri att Roms stadsfullmäktige i sin välvilja ansett att det trots Livius icke är godt att varginnan är allena.

Jag har velat bringa detta dödsfall till H. H. D:s läsaren kännedom för den händelse någon skulle vara den lycklige ägaren af en välskapad varginna. Sådana äro nämligen i Italien högeligen sällsynta och en furstlig belöning är utfäst åt anskaffaren.